

Ođlan ve Uçan Kaplumbađa

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Uçan Kaplumbađa

Ebru Mina TOMURCUK

Toby deniz kenarındaki şirin bir köyde yaşıyordu. Hiç yatmayan bir perçemi olan dağınık kestane rengi saçları ve neredeyse her gün giydiği parlak sarı bir tişörtü vardı. Kayalık kıyıyı keşfetmeyi, deniz kabukları toplamayı ve dalgaları izlemeyi severdi. Ama bazen Toby kendini diğer çocuklardan biraz farklı hisseder ve bunun sorun olup olmadığını merak ederdi.

Güneşli bir sabah Toby suyun yakınında tuhaf bir şey gördü. Zümrüt yeşili kabuğu ve kıvrılan altın desenleri olan büyük bir kaplumbağa, kumun hemen üzerinde süzülüyordu! Kabuğunun kenarlarında yarı saydam kanat gibi yüzgeçler çırpınıyor ve kaplumbağanın kehribar rengi gözleri parlıyordu. Toby şaşkınlıkla soludu. "Vay canına! Uçabiliyor musun?" Kaplumbağa gülümsedi. "Ben Shelly. Aslında süzülüyorum."

Toby ve Shelly saatlerce konuştu. Shelly bir bacağına örme sarmaşıktan bir bilezik taşıyordu ve yumuşak, şakacı bir sesle konuşuyordu. Toby'ye gökyüzünün yükseklerinde, gizli patikalar ve saklı hazinelerle dolu yüzen bir adadan bahsetti. Toby'nin ela gözleri kocaman açıldı. "Beni oraya götürebilir misin?" diye sordu. Shelly başını salladı. "Kabuğuma atla ve sıkı tutun!"

Toby, Shelly'nin altın desenli kabuğuna tırmandı ve kenarına tutundu. Yumuşak bir vınlama sesiyle Shelly yerden havalandı. Köyün üzerine, en yüksek ağaçların üzerine ve parlak mavi gökyüzüne yükseldiler. Toby, rüzgâr dağınık saçlarını karıştırırken güldü. "Bu harika!" diye bağırdı. Shelly, kanat yüzgeçleri esintiyi yakalayarak düzgünce süzüldü.

Yeşil tepelerin ve pırlıl pırlıl nehirlerin üzerinden uçtular. Toby hayvan şeklindeki bulutları işaret etti ve Shelly her biri hakkında komik hikâyeler anlattı. "Şu bulut huysuz bir ayağa benziyor," dedi Toby. Shelly kıkırdadı. "Şu da uçan bir kaplumbağaya benziyor!" Neşeyle güldüler. Toby kendini cesur ve özgür hissetti ve küçük yeşil sırt çantası omuzlarında hafifçe zıpladı.

Sonunda yüzen adayı gördüler. Denizin üzerinde büyük yeşil bir bulut gibi asılı duruyordu ve kenarlarından şelaleler dökülüyordu. Kayaları sarmaşıklar ve çiçekler kaplamıştı ve rengârenk kuşlar etrafta süzülüyordu. Toby'nin gözleri kocaman açıldı. "Gerçekmiş!" Shelly yumuşakça çimenli bir çayıra indi. "Yüzen adaya hoş geldin," dedi sıcak bir gülümsemeyle.

Toby ve Shelly adayı birlikte keşfettiler. Fener gibi parlayan meyveleri olan bir ağaç korusuna giden kıvrımlı bir patika buldular. Toby bir tane kopardı ve Shelly ile paylaştı. Tadı bal ve güneş ışığı gibiydi. "Bu şimdiye kadarki en güzel macera!" dedi Toby. Shelly başını salladı. "Ve bu daha sadece başlangıç."

Kısa süre sonra iki uçurum arasında geniş bir boşluğa geldiler. Karşıya geçmenin tek yolu, rüzgârda sallanan çürük bir halat köprüydü. Toby tedirgin oldu. "Ya düşersek?" Shelly ona sevgiyle baktı. "Birbirimize yardım edebiliriz," dedi. "Ben yanında süzülürüm, sen de dengede kalmak için sarmaşık bileziğime tutunabilirsin." Toby derin bir nefes aldı ve köprüye adım attı.

Shelly yakınında süzülürken Toby köprüyü dikkatli adımlarla geçti. Karşı tarafa ulaştığında sevinçle bağırdı. "Başardık!" Shelly gülümsedi. "Cesurdun, Toby." Patikada ilerlemeye devam ettiler ve sonunda pırlıl pırlıl kristallerle dolu bir mağara buldular. Işık duvarlarda dans ediyordu ve Toby kendini bir hazine sandığının içinde gibi hissetti.

Dışarı çıktıklarında yuvası uçup gitmiş küçük bir kuş ailesiyle karşılaştılar. Kuşlar hüznle cıvıladı. Toby'nin aklına bir fikir geldi. Yeşil sırt çantasını dalları ve yumuşak yosunları taşımak için kullandı, Shelly de güçlü kabuğuyla büyük bir dalı yerine itti. Birlikte yeni bir yuva yaptılar. Kuşlar mutlu bir şarkı söyledi ve Toby'nin içi ısındı.

Güneş batmaya başlarken Toby adaya, sonra Shelly'ye baktı. "Keşke ben de senin gibi uçabilseydim," dedi yumuşak bir sesle. Shelly kehribar rengi gözlerini ona çevirdi. "Ben de keşke senin gibi koşup tırmanabilseydim," diye yanıtladı. "Ama bizi özel yapan şey farklı olmamız. Merakın ve iyiliğin senin kendine özgü büyüün." Toby anlayarak gülümsedi.

Tam o sırada ada hafifçe gürüldedi. Küçük bir kaya kayması çayıra dönüş yolunu kapattı. Toby korktu ama Shelly sakin kaldı. "Bunu birlikte çözebiliriz," dedi. Toby küçük elleriyle taşları taşıdı, Shelly de kabuğuyla daha büyük kayaları itti. Kısa süre sonra yol açıldı. "Takım çalışması!" diye sevindi Toby.

Gökyüzü pembe ve turuncuya dönerken Shelly'nin iniş yerine koştular. Toby, Shelly'nin kabuğuna tırmandı ve parlayan akşam gökyüzüne havalandılar. Toby yüzen adanın aşağıda küçüldüğünü izledi ve macera için minnettar hissetti. "Teşekkürler, Shelly," diye fısıldadı. "Her şey için." Shelly bulutların arasında yumuşakça süzüldü.

Toby'nin köyünün yakınındaki kumsala yumuşakça indiler. Toby, Shelly'nin boynuna sarıldı. "Seni tekrar görecek miyim?" diye sordu. Shelly başını salladı. "Ne zaman bir arkadaşla ihtiyacın olsa, burada olacağım." Hatıra olarak kabuğundan küçük altın bir pul verdi. Toby onu cebine koydu ve Shelly alacakaranlığa doğru süzülüp giderken el salladı.

O gece Toby ailesine macerasını anlattı. Onlara altın pulu gösterdi ve yüzen adayı anlattı. "Farklı olmanın özel olduğunu öğrendim," dedi. "Ve arkadaşların birbirine harika şekillerde yardım edebileceğini." Anne babası gülümsedi ve Toby uçan kaplumbağalar ve saklı hazineler hayal ederek uykuya daldı.

O günden sonra Toby kim olduđuyla gurur duydu. Merakının ve iyiliğinin, tıpkı Shelly'nin kanatları gibi birer armağan olduğunu biliyordu. Kıyıda bir kaplumbağa gördüğünde gülümser ve hatırlardı. Dostluk ve farklı yetenekler heyecan verici yolculukların kapısını açar ve Toby bir sonrakine hazırды.